

כנרת, כנרת... ..

מאת אליעזר דיכנה

תקופה הטכנולוגית החדשה ולש פור על רמת-מחיתה ועל בטחונה הצבאי. מל יריבים גדולים ממנה עשרות-מונים. רק אם כל שובי-לסיתה זאת מחוננת כרמה מקצור שית בניה - בניה בהרבה מה-ממוצע הבינלאומי. כל צועל מ"ס" הוא לנו משכונת כלכלית-הברותית ובטחונית. אין לנו צורך לאורד-ריים - המדובר כאורך - יסיון של יור - במעשים עשירים ודאי. חלק ניכר של המקצועות ה-טכנולוגיים המודרניים הם. עבודה גופנית, יבמסע כל עבודה כוללת גם מאמץ גופני. אולם, לא מידת המאמץ הפיזי היא קנה-המידה ל-קצועות המדעיים ונה סגנון-ה-טכנולוגיה או סיסמה אלקטרוני הוא חלוק במשקנו. ואילו שועל המדע-באז יבסקר אינו לרוב אלא מעמ-ה כלכלית - עבודתו יכולת להי-צטות ביתר תכליתיות על ידי בלדור.

אף שחייבים אנו, דוגמה סרבית אנשי המערב, לדאוג לשימוש סא-ון בכל איברינו. המחס המברותי שלנו אינו. העבודה הפשוטה, אלא הימנעו של דבר - העבודה הלא-פשוטה, המקצועית, המשיכללת - עבודה מוחסית.

ההתיישובות החקלאיות

אין צורך להסביר. באינו מידה הימשה ההתיישובות החקלאית - אז יאזר קוה ישראל יסוצא - בסיס חינוכי לישובת ישראל אל אר-צו. עליה נבנו לא רק אשור הכר-לה הציתית. אלא גם תאי האוסר גומה הפוליסית יגרעניי הבמחן בתקופה המרומספמלכית. בראשית ימי המדינה מילא עדיין התחיש-בות החקלאית של עולים וצעירים עירוניים. תפקיד נכבד, הברכה ב-התיישובות חקלאיות חיתה גם אנו-שית-חינוכית. כן נסחיש עברו של סיסוס יהודי חדש-כישו - מאתן יותר ברוח יפחית יפחית-התרשמות גוסס. אף מבחינה זו תרמה ההתיישובות החקלאית למערכת ההסחן.

אך בינתיים נשחנה מעמדה ה-כלכלי-אמי של החקלאות מקצה לקצה מחז גיסא. יושבו סרבית הקרקעות בתחום המדינה (חוצרת), המתאמים לעיבוד אכלית. סאיד גיסא, צמצמה המהפכה הטכנולוגית בחקלאות את מספר הידים הדר-שוע לעיבודו של ססה נתון. או לשירותו של ענף חקלאי. בארצות הברית סבורים, ש-6%-7% מכלל כוח-העבודה האומי מספקו מעלה לשדת את הייצור החקלאי הדרוש לאוכלוסיה. תוך השארת עודשים ליצוא. ססבות שונות איננו יכולים ראינו צריכים להגיע ל-קני-מידה אמריקאים. ברם, אפילו ננקס בשיעור של 10%-12% כי מיסדי האוכלוסיה החקלאית הרציה, גם אם אצלנו עורך של עוב-די אדמה. אף נחאמץ. להקטין כי אורה סלאכות. את מספר החקלאים תוכחי ונצרך לחקלאות אף אח כל

המחנה מימי השליה השנית. כנ-רת כנרת. והקהל חצופה בו יתר-מוני לגרוסמקת. צד אחד, יבר-רים נרגשים וסנסמסליים. סקר-עים בעולם צריטיי ופססני וס-כסיסו תרומני לא יתן) צד שני, קהל עצומה. רודף-בידורים יצור-קנה מידה לשמס את הניבורים ר-אף הניבנס. אם מקצרת של חדרא-סה ליצור קונסרנסציה בין הבמה-היציבור. הרי כאן לא יוצרה ה-קונסרנסציה. כי ססר התנאי הרא-שון לכך. הסנע האנושי תכלית-אס-צני יתכן.

ברם, הצגת המחנה מצידה על צורך ציבורי אמתי. צורך רציני-לבדק מחדש - לאחר חסשים ס-נה - סת נאמר בחינוי מחייב ס-ירושטה של אותה תנועה חשובה, המכונה. עליה שנית. תנועה ה-עבודה הציונית יכר. שתרמה ר-בות לניכוס מושניי התברתיים של הישוב אף להקמת המדינה. הדרך היסודה לכך - נוסח כמה ישיגרי-יסוד של תנועה זו. ולבדק אם ס-עדיין בעלי-מסמעות עבורנו. הכל יסביכו כי ארכטת. הערכים הבאים הם מיסודה של התנועה: א) הערצת העבודה הגופנית הפשוטה ב) ה-התיישובות החקלאיות והמשק החקלאי העצמי. כאדיאל חינוכי יסודה ל-אימיתו ג) השיון הכלכלי המוחלסן ד) קולקטיביי מרחיקה-לכת בחבר-רת יפחית. כפי שהתבטאה בצורה מרשלת בקבוצה.

מה אוסרים ערכים אלה לנו כי יהודים אורחי ישראל בתשכ"ב ר-סה משמשים למדינה ילתידיה

העבודה הפשוטה

אין חולקים על כך. שתנועת ה-עבודה הציונית הגישה את חשי-בות העבודה הגופנית. הפשוטה (תקשה מבחינה פיזית) כעיקר רא-שני להבראתו המסורתית של הפרס-יהודי לשיקום התברותי של ה-אומה במולדתה. הולול. שולולו חזוי תנועה העבודה ביהודי הגלית. והמערב. הסרטור. וכדומה. בא-להם מקודמות. והיה מנוס. ש-לקולידעת יפאיונים לאומי. יתר-די מוצח אירופה מילא בארצותיהם תפקידים כלכליים חיוניים. הגו-יים לא פרנסום על חשבונם יל-הבריל שיתדיי ישראל דהאדינא. לא נחנז יהודי רוטיה. עולין אוס-טריה ורומניה פתביה סן חרץ. הם התקיימו מפרי עבודתם בלבד. עם זאת. חיתה מידה רבה של בר-כח בהדגשת חשיבותה של העבודה הגופנית הפשוטה כלפי דורה-עולים החרא וכנסיות שהיו קיימות אז בארץ. העבודה הפיזית. הבלתי-מקצועית לרוב. חיתה הסצורה ב-מאריך ישראל העברית. ואילו הער-לים (ובעקר. החלוצים) לא חוש-רו לעסוק בה. החלל האדיאלוגי לעבודה הגופנית הפשוטה - יתמא-מידה צדקתו ועסקותו אשר נחא-מילא תפקיד לאומי מעלי.

מה נשתנה בינתיים - ונשתנה הכל.

ישראל דהאדינא יכולה לעמוד כי תחרות הכלכלית החפורה של ה-

בניהם. נוריד את התמונה למסנצ-עת במשק יגיע לתוצאות מויקות ומשפילות. כאחת: כושר קיומה ה-צפני של החקלאות ילדול. והמשק החקלאי לא יהיה יותר חלוצי. אלא יתמך להיות נח סך המדינה ר-סמור על שולחנם של סאר אורחים. אין לו. סור. סאנו נתונים סבר-כמהליך זה.

כפיכך. מצויים עד איזורים. ה-מצריים התיישובות חקלאיות וספת-למשל הנגב הצפוני והנגלל המר-כוי. אולם לצורך זה קיימות עתידות סצירות בתוך הישוב החקלאי הקיים. עורך האוכלוסיה בספרים החדור הצעיר של חקלאיני הותיקים. הולחאי. יוכלל למצוא לחומר אגר-ש יקר זה עסקקה יחידה בחקל-אית. על כל פנים. אין לדבר. בנסיו-בות של-חיים. על העברת צעירים וגירור סעירי לססר ומהתעשה ל-חקלאות. הדבר הפך אבסורד. גור-עוה-הנעור. הספן כונות" להתיישוב חקלאית: עשו לאנברוניים. התואר שלהן. חלוציות איננו חופף אותן סיסור. לא רק ססוס שהסס-לחיות סססות את חינוכם האידיאל הקיבוצי סססס ומסר את המסרה החלוצית. אלא ססוס שהמסרה צ-סה - התיישובות חקלאיות של בני-הערבים - איברה את ססטה החלוצי-אנב. הענף החקלאי העיקרי העשוי לקלוס עבדים נוספים הוא ענף ה-הררים. מקצוע חקלאי המיוסר ס-חום סכל האחרים על עבודה ע-פית יפצריך עבדים עונתיים ר-סכירים

אין ססס בדבר. כי הקירבה ה-פפילה לססע - לקרקע לצומח ולחי - היא צורך חיוני לאדם ח-סודרני תשובת-ערים יעיקר ליתודי. הרבה ססס סאסר וכתב בניתח זה א. ה. גורדון נכתב חיום. עוד יותר ססשה: כיון אסמול. אלא שהמבור-כאן בכלל הלאומי. החדה אומר ככונת-הסס. תנש ארס בני-ערים וסבורית-עשים המסס-כיס להמפרנס מחסעיה. חקל-אות" זו אינה בנדר ססצית יח-ישובית. אלא תוספת-לחיווי לכל סק-ציוס אחר. עוכה תפסיק ססס סאד. יבמדיה היא מייצרת קצת. אססקה צעמית" לבני העיר. היא מונעת כי אינסום תפסיק של התיישובים חקלאיים.

הערך השני של תנועת העבר-דה הציונית - חינוך להתיישובות חקלאית - חדל להיות ערך רע-שו ליסמל להסרה. האסת היא. סלא היה בבחינת ערך ססשלם. אלא הוראת-שעת. עתה עבר זמנו ובסל קרבנו.

השיון הכלכלי

הכחנה להיסנע מהבדלים גדולים-מדי ברמת-מחיתה של ססכות שר-נות. סססותפת לתנועות חברותיות התיגרדות לבים. יתכן ומנסה זו אורנית לגבי המסורת היהודית. ה-ססססות למססר-חיים ועול-מסעות אחר (סחוט או יתח) לבני כלל האומה. סאידר. קים ססס רב. אם הסנהה הטייגות אוסייתו למססר המסוילסטי. במידה וסולס-הערבים שלו פעלה את הייצור והתמוקה ל-ידגת ערך ראשוני. תוא נוסח לחס-חיון מהשיון הכלכלי סאנו ססיס-דחאק לדרכז ייצור ותמוקה.

דוק. תנועת העבודה הציונית לא תכעה מיסום הבדלים כלכליים ולא הסתפקה בהלך-רוח סחן ולי-ברלי זה: היא דגלה בשיון תרתי-מססע. חסססה הנשימה שוית כל-כלי מוחלם. או כמסס מוחלם. בסס-קיה ומסעלית. בשעתו חיה הדבר סכורך. החלוצים המסעילים ותמים כלים למחצה. ונס עולים אחרים בחיו מרצונם בעיסוקים סלא רבסחיו בסור-נראהליצן תמורה סס-רית-סססית גיאותה: אף עיסוקים אלה חיו חסובים-סאד סנקודת-ראות לאופית-ציונית. השלב ההוא כשיבות ציון הצדיק. אימא. במידה לא-קסנה את יתיהה של רמת-הייצור-התמוקה מגודל התמורה החסרית. הפירוש האדיאלוגי של צורך לאומי ח-הת - שיון כלכלי הוא שיוה לתקופה ולאנשיה מידה של אצילות. עתה חל שיוני יסודי בנטייבות ובמסרות הלאומיות. אין דבר חשוב יותר למדינת ישראל - פרט לבס-חונה - סאסר עססאות כלכלית: סלאורדיסטים. אין בסחן כל-עצ-פאוור כלכלית. אין עססאות כלכלית לא תרשג. כלי ררכב הייצור. כלי העלאת התמוקה יסיבת. וכלי הולדת התוצרת. במססר העבודה הנוכחי צפויה החמרה גוססח של הגרעון המסחילי ובידור נוסף בעולם הכלי-כלי. ספיריוס נס בידוד פוליסטי.

כנרת, כנרת...

המקנה של תנועת העבודה

המעגל של תנועת העבודה הושלם, ואנו נסתים עידן ערכי ומערכת האידיאלים שלה, ודאי, בתנועה ברור כה זו סמון היה יותר משנשקף על פני השטח: היא היתה שלב במסורת היהודית והעברית בחובה משנה מ' מנה. ככל שנכיר בתחומי תרומתה, כן נוכל להעריכה ביתר כנות ולב' כיות אלא שבשעה זו איננו רשאים עוד להסתפק בהערכת העבר. מה עולה מול האידיאלים שנצטמקו ונ' יחתיר הדור? נגדירנה בקיצור: איש המקצוע והמדע, היודע את התגבלות של שניהם, מחפש בעבודתו יראת-שמים ועול-מצוות, ומכיר את עצמו, בענוה, כחוליה בשרשרת דורות של תלמיד-ידיד-חכמים, זי"ש.

של השבת. במובן ידוע, ניצחו הנגמנות הקולקטיביסטיות יותר מא' שר שיערד חזיהם. ואנו עומדים נבעתים מול תוצאות הנצחון. הדור הצעיר המשכיל — אותו חוג שהיווה פעם עתודה לתנועה הקיבוצית — אינו רואה עוד כל קסם וכל יתרון בלינה משותפת של ילדים, בחדר-אוכל משותף, באספות משותפות תכופות ובכל אותו מכלול משנים, נוהגים והרגלים, שסימלו וסימנו את הקבוצה, המשכיל היש' ראלי הצעיר מתקשה אפילו להבין, מה בעצם משך את קודמיו להתיי' וזו? במידה והוא רואה לעצמו יעוד רוחני וחברותי, הרי יעוד זה נמצא בשטחים אחרים לגמרי ומכוח למ' טלות אחרות. הקבוצה חדלה להיות נושא לזיכרון: היא פסקה להיות נושא לענין.

הניתנת מן הסיפוק בעבודה. אולם במסולת ההיסטורית, בין ריבוי שר לכללי וצמצום, אנו נתונים כעת בתהליך הראשון. תקופתנו מנה' גדת, מבחינה זו, לתקופת העליה השנייה והשלישית ולמסורתה של תנועת העבודה העיונית.

השיון הכלכלי אינו, ערך, אלא צורך חסון האשנתה. הקולקטיביות בחיים התשוקה לקולקטיביות בחי' וב' חזיה, היתה חזקה באינטסיביותה האמנוניגית מכל שאר ערכי' ה' עליה השניה והשלישית. לא מקנה הוא, כי הישגי תנועת העבודה הסי' תמלו בקבוצה: הקבוצה גיבשה גר' ברש אינטסטיטוציונלי את הקולקטי' ביום הרגשי.

מקורות חסונים פרנסו קולקטי' ביות זו, שהתמסטה הרחק מעבר לתחומי הקבוצה: הניתנות העוליים' החלוצים מחיק משפחתם ונענועים למשפחת-התברו'י: כמיהה דתית' קיבוצית נסתרת, שהאידיאלוגיה ה' סוציאליסטית-חילונית אסרה על סי' פוקה הישיר, והיא ביקשה תחליף בחזיה הצורך בחזיה תרבותית ב' ארץ שהיתה אז דלה מאד במסדות ומכשירים תרבותיים.

היש ספק בתועלת שהביאו ה' קבוצה ותקיבוציות לחישוב היסודות הרשומים של סיבת-ציון עתה. כאשר תפקיד הסתרים, יכולים אנו להע' ריד את פועלן באובייקטיביות. אר' למ' בנתיים חלו שינויים מחסי' לכת בארץ הנששי של החברה. ה' אדם דהאידנא. האדם הישראלי במ' יחד, מרגישים במלוא לחצה המדי' הים של הקולקטיביות המודרנית, המוסקת ומטשטשת את אישיותו של היחיד בורות'ה-החגק של השר' סומת, הבידור הטכנולוגי וההתתר' צוות המאורגנת, המשכיל בן זמנו חותר לשפנת הנשפחה, למסבית הרעים-הקרויבים, לשקט חבית ולחיצה

(סוף מעמוד 3)
הנסיון הוכיח, שלא נשיג תועלת ייצור ושיפור בכוות'תורות אלא כאשר שר העובד היה תלוי ב' תפוקתו ובדרגת מומחיותו. בלי שר כלכלי זה, בשכר ובמשכורת, לא נביע אפילו ריבוי מומחים ובעל' מקצוע במידה הדרושה להשקעות שנעשו כבר. הגומה בשיון כלכלי מאימה את הדחיפה ללימוד מקצ' עות. היא גורמת היום לעכוב רבבות עולים וצעירים בעיסוקים דליריע — ז. א. ליתר אישיות מחר. לא במק' רת איבדה האידיאלוגיה של שיון כלכלי את הילתה ואת קיסמה בחב' רתנה. השינוי הוא ביטוי לאינסטינקט לאומי ברא. אלה, המצדדים עדיין בסיסטי' השיון, נוסקים למ' ש' שה אישיון מוסווה — הממנה, מבחינה מוסרית ומשקית, את כל ליקוייהם האפשריים של השיון ושל אישיותו גם יחד.

יתכן ובעתיד רחוק יותר, כאשר נפתור את בעייתנו הכלכלית החד' מורית, נחזור להחשבת מידה גדולה של שיון, ונשים דגש על התמורה